

Î N C H E I E R E

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Ala Cobăneanu

Judecători:

Tamara Chișca – Doneva, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pascari Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Pascari Ion împotriva societății pe acțiuni „Edilitar” cu privire la repararea prejudiciului moral în rezultatul accidentului de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Pascari Ion, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Căușeni din 06 noiembrie 2014,

c o n s t a t ă

La 12 august 2014, reclamantul Pascari Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Edilitar” cu privire la repararea prejudiciului moral în rezultatul accidentului de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 19 septembrie 1975, a fost angajat în calitate de tractorist la Asociația intergospodărească de construcții nr. 1 din or. Căușeni, succesor în drepturi și obligațiuni a căreia în prezent este pîrîta SA „Edilitar”.

Afirmă reclamantul că, în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu a suferit un accident de muncă, în urma căruia a fost încadrat în diferite grade de invaliditate cu diferite procente de pierdere a capacității de muncă, fiind reexaminat obligatoriu anual.

Sușține că, la 20 mai 2014, a fost reexaminat la Consiliul de revedere a deciziilor al Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, în urma rezultatului examinării, prin raportul nr. 624 din aceeași dată, a fost încadrat în gradul de dezabilitate accentuat, procentul păstrării capacității de muncă fiind stabilit în mărime de 40%, iar durata dezabilității fiind stabilită pe un termen nelimitat.

Menționează că, procentul pierderii capacității de muncă constituie 60%.

Remarcă că pîrîta, fiind recunoscută vinovată de survenirea accidentului de muncă, refuză să-i achite suma de compensare a pagubei cauzate în rezultatul accidentului de muncă conform Legii privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaților în urma mutilării sau a altor vătămări ale sănătății în timpul exercitării obligațiilor de serviciu nr. 278-XIV din 11 februarie 1999 și art. 1488 alin. (3) din Codul civil.

Specifică că, conform calculelor, suma compensării pagubei cauzate în rezultatul accidentului de muncă pentru perioada 01 aprilie 2014 - 31 august 2014 constituie 22204,40 lei, iar de la 01 septembrie 2014 - 31 martie 2015, a câte 4440,88 lei lunar.

Solicită reclamantul Pascari Ion, încasarea din contul societății pe acțiuni „Edilitar” a sumei de compensare a pagubei cauzate în rezultatul accidentului de muncă pentru perioada 01 aprilie 2014-31 august 2014 în mărime de 22204,40 lei, iar pentru perioada 01 septembrie 2014-31 martie 2015, a câte 4440,88 lei lunar.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni din 06 noiembrie 2014, acțiunea înaintată de către Pascari Ion a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul societății pe acțiuni „Edilitar” în beneficiul lui Ion Pascari suma de compensare a pagubei cauzate în rezultatul accidentului de muncă pentru perioada 01 aprilie 2014-31 martie 2015 în mărime de 7371,87 lei și în beneficiul statutului taxa de stat în sumă de 270 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă (f.d.33-34).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, a fost respins apelul declarat de către Ion Pascari, fiind menținută hotărârea Judecătorei Căușeni din 06 noiembrie 2014 (f.d.89-93).

Invocînd ilegalitatea hotărîrilor judecătorești pronunțate, la 19 martie 2015, Ion Pascari a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea atît a hotărîrii Judecătorei Căușeni din 06 noiembrie 2014 cît și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea cu privire la repararea prejudiciului moral în rezultatul accidentului de muncă să fie admisă în sensul declarat.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că, la caz, hotărîrile instanțelor de judecată sunt ilegale și neîntemeiate și urmează a fi casate, pe motiv că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și au fost încălcate normele de drept material.

Indică recurentul că, instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că, suma inițială de compensare în mărime de 230 lei lunar a fost stabilită prin hotărîrile și deciziile instanțelor judecătorești rămase irevocabile.

La fel, a invocat că, instanțele de judecată la examinarea pricinii, greșit au aplicat art. 2 din Legea nr. 278-XIV din 11 februarie 1999 privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaților în urma mutilării sau a altor vătămări ale sănătății în timpul exercitării obligațiilor de serviciu, scăzînd suma pensiei de invaliditate din suma compensației a pagubei cauzate sănătății în rezultatul accidentului de muncă, ceea ce contravine prevederilor art. 1418 alin. (3) Cod civil.

Consideră că, instanțele ierarhic inferioare au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de admitere parțială a acțiunii.

Pe cale de consecință, a invocat recurentul că, în prezenta speță, instanțele de judecată urmau să ia în considerație și opiniile instanțelor judecătorești expuse în hotărîrile pronunțate în cauze analoage, fapt ce nu se atestă la caz.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată cu recurs a fost pronunțată la data de 05 februarie 2015 (f.d.88), iar recursul a fost depus la data de 19 martie 2015 (f.d.97-98).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Pascari Ion a fost declarat în termen.

La 14 aprilie 2015 în adresa societății pe acțiuni „Edilitar” a fost expediată copia recursului declarat de către Pascari Ion, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.102).

La 05 mai 2015 societatea pe acțiuni „Edilitar” a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Pascari Ion ca fiind inadmisibil și menținerea hotărîrilor judecătorești ca fiind legale și întemeiate (f.d.103).

Verificînd legalitatea deciziei contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Pascari Ion urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pascari Ion este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate de Pascari Ion în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pascari Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Pascari Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi